

РЕШЕНИЕ

№ 5902

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3182** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 10687 от 09.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 433200 – 33786 от 30.03.2020 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция” (ОПП – СДВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Г. Х., чрез адв. Г. М. от САК, с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 5, офис 1 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 4332 – 001196 от 17.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОПП - СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца” на основание чл. 171, т. 2А, б. „а” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Жалбоподателят моли съдът да отмени оспорената заповед като неправилна, незаконосъобразна, немотивирана, издадена в противоречие с материално правните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Излага подробни съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство оспорващият редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М., която поддържа жалба, представя писмено становище и претендира разноски.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице – полицейски инспектор към ОПП - СДВР спрямо жалбоподателя ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, тъй като е предоставил притежаването от дружеството МПС – лек автомобил „АУДИ”, с рег [рег.номер на МПС] на В. Г. Х. за управление на 12.02.2020 г. около 01,20 часа в [населено място] по ул. Ц. И. А. П, от ул. Н. Р. към ул. М. П.. При извършена проверка е установено, че същият управлява МПС след като му е отнето СУМПС по административен ред, за което му е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА, бл. № 198853.

В изданието АУАН е записано, че В. Х. е нарушил разпоредбите на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

За установеното административно нарушение по чл. 150а от ЗДвП, на водача е съставен, посоченият по - горе АУАН, като са иззети 2 бр. регистрационни табели „СА 1076НН“.

При тази фактическа обстановка ответникът по делото е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.2А, б. „а” от ЗДвП, за което на нарушение и на основание чл. 22 от ЗАНН е издадена процесната заповед, с която е прекратена регистрацията на лекия автомобил за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал.1 от АПК срок пред Административен съд – София град от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспорената заповед за налага на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетите по делото, като доказателства, Заповед № 8121з – 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на МВР, с която СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която са определени полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ – СДВР да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т .6 от ЗДвП и заповед № 8121з – 1496 от 06.12.2016 г. на министъра на МВР.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т.2а от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при спазване на материалния закон и при съобразяване с целта на закона, поради следните съображения:

За принудителните административни мерки (ПАМ) има уредба в нормата на чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат

ПАМ. Според чл. 171, ал.1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 2а от ЗДвП (в редакцията към датата на издаване на обжалваната заповед), принудителната административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство” се налага на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година; б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно действащата редакция на чл. 171, т.2а, б. „а”, в сила от 03.01.2018 г. прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година;

В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС, без водачът да притежава съответното свидетелство за управление. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 ЗДвП или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не се опроверга, установената по делото фактическа обстановка и не са ангажираха писмени доказателства.

Неотносими към предмета на спора са доводите, изложени в жалбата, относно описателната част на АУАН и посочените факти в оспорената заповед. В тази връзка следва да се посочи, че в АУАН се съдържат и данни за отказ на водача да бъде изпробван за алкохол с Алкотест – Дрегер, както и че е отказал да предостави кръв за химическо изследване, докато ПАМ е наложена единствено и само за липсата на правоспособност поради отнемане на СУМПС по административен ред.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата на [фирма], следва да се остави без уважение, а обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 4332 – 001196 от 17.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОПП - СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца” на основание чл. 171, т. 2А, б. „а” от ЗДвП, да се потвърди като правилна и законосъобразна.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд - София - град, Трето отделение, 8 - ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20 – 4332 – 001196 от 17.02.2020 г., издадена от полицейски инспектор към ОПП - СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ “прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца” на основание чл. 171, т. 2А, б. „а” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: